

NAGYBŐJT 3 VASÁRNAPJA**A év****1 – 4 oldal**

Olv.: Kiv 17,3-7 – Róm 5,1-2.5-8 – Jn 4,5-42
Jézus Jákob kútjánál

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Isten hozta a Testvéreket! XIII. János pápa nagyon egyszerű környezetből indult el, egy kicsi falusi közösségből. Ezért nagyon sok olyan megállapítása van, ami mindenki számára érthető. Nem abból a világból indulnak el az ő gondolatai, ahol egyesek fennköltén tévelyegnek, hanem akik nagyon egyszerű gondolatok, egyszerű képek világában élnek, amik mindenki számára egyértelmű üzeneteket hordoznak. Többek között a következőt mondta: - és azt hiszem, hogy ezen a mai vasárnapon ez különösen is aktuális – „Az Egyház olyan, mint egy falusi kút: mindenkié.” Bizonyára az a kép lehetett előtte, ahol egy kis településen volt a település középpontjában egy ásott kút és mindenki odajárt vízért.

*Az Egyház mindenkié. Az egyház mindenkinek kínálja az ő igazságait úgy,
mint a vizet, mint az élető vizet.*

Gondolkodjunk el ezen, hogy ilyen magától értetődő-e számunkra az igazság, mint a szomjazó embernek a víz, vagy engedjük, hogy hamis tanítások megzavarják a lelkünket. Ezt a szentmisét két fiatal lányért ajánljuk fel, akik egészen sajátos úton indultak el. Szerzetesközösségben gondolják el az életüket, Isten szolgálatát az emberek javára.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Jákob kútjára az Egyház vigyáz!

Mit tudunk, mit nem, mit kellene tudnunk és mit fölösleges tudnunk, ez a mai üzenet ebben a kérdésben rendet teremt, ha igazán figyelünk Jézus szavaira. Egy nagyon vigasztaló gondolattal szeretném kezdeni. Jákob kútját nem hordta be a homok, nem temette el a homok. Jákob kútja ma is létezik. Az a beszélgetés, ami ott elkezdődött, - ezt a jelenetet ábrázolja a mi ambónk elülső homlokzatán levő kép, - Jézus beszélgetése a samariai asszonnyal, Jézus beszélgetése velünk nem maradt abba. Folytatódik ma is, folytatódik az idők végezetéig. Erre a kútra az Egyház vigyáz. Ebből a kútból az Egyház segítségével meríthetünk.

Szeretném hangsúlyozni különösképpen is, mert annyi mocskot és annyi szennyet szórnak az Egyházra a mostani időkben, mint régen.... Az Egyház mi vagyunk. Az Egyházat alkotják a samariai asszonyok. Az Egyházat alkotják önök. Az Egyházat alkotják mindazok, akik ma összegyűltek a templomokban istendicséretre és az Úr szavának meghallgatására. Lehet felsorolni a gyarlóságokat a pápákkal kezdődően, a püspökökön át, a papokon keresztül, egészen - kedves, jó Testvérek - önökig.

Az Egyház mindenek ellenére vigyázza ezt a kútat,
mert nagyon fontos a mi számunkra az a víz, amit ez a kút ad.
***A mi számunkra nagyon fontosak azok a szellemi kincsek,
amiket az Egyház kútjából meríthetünk.***

Régi időkben a hadművelethez hozzátartozott az is, hogy megmérgezték a kutakat, hogy akik azokból a kutakból merítenek, azok elpusztuljanak. Most nem gondolok arra, hogy mennyire nem vigyázunk a vizeinkre. Mennyire nem vigyázunk az ivóvizünkre. Itt Magyarországon erre különösképpen is gondoljunk, hiszen a mi vizeink innen a szomszédos hegyekből érkeznek, és ahogy mondják, a kontinens leghatalmasabb ivóvíz bázisán ücsörgünk. Valaki viccesen azt mondta: - Nem kell félni az olajválságtól. Eljön az idő, amikor majd egy hektó olajat adnak egy pohár vízért. – Sokkal, de sokkal fontosabb arra gondolni, hogy a szellemi életünk forrásvizeit is megmérgezik, folyamatosan mérgezik. Mintha egyeseknek az lenne a céljuk, talán kiosztott feladatuk, hogy mérgezzék egyfolytában ezeket a forrásvizeket, amelyek a lelkünket táplálják. Bizalmatlanságot keltsenek az örök értékek irányában. Fenntartásokat fogalmazzanak meg a kereszténységgel, az egyházzal kapcsolatosan.

Ha ismernéd Isten ajándékát!

Ezért különösképpen is aktuális, hogy ma gondoljunk Jákob kútjára. Gondoljunk arra, hogy milyen fontos az a víz, amit Jézus Krisztus kínál nekünk. Mennyire fontos nekünk abból a vízből meríteni, amit Jézus kínál. Mi ez a víz? Hallottuk, - Jézus mondta ki ennek az asszonynak:

Ha ismernéd Isten ajándékát... akkor minden világossá lenne számodra!

Ez az asszony megismerte az Isten ajándékát és minden megváltozott benne, miközben a mindennapi élete ugyan úgy folytatódott és mégis minden más lett. Ő maga lett más mindenek ellenére, amiket hallottunk vele kapcsolatosan.

Mindenek ellenére, amik a mi szégyenünket jelentik, mindezek ellenére megváltozhatunk és mindenek ellenére Jézus apostolai lehetünk, ahogy ez az asszony is az lett. Milyen megdöbbenő, amit az emberek mondtak: „*Hiszünk neked!*” Mert ez az asszony azt mondta, hogy ez a Próféta mindent elmondott rólam, mindent tud rólam. Azok az emberek is majdnem mindent tudtak róla, akik ezzel az asszonnyal szóba se álltak. Mégis milyen csodálatra méltó ez a fordulat, amikor azt mondják: „*Hiszünk neked!*” Hol tartunk mi ettől a lelkülettől! Tudunk-e hinni azoknak, akiknek az élete esetleg nem tetszik nekünk? De ha megérinti őket az Isten kegyelme, akkor... Mindegyikünk ebben a cipőben jár, mert egyikünknek se lehet hinni. Ne legyünk beképzelték. Mindegyikünknek csak akkor lehet hinni, ha megérint bennünket az Isten kegyelme. Próbáljuk helyretenni magunkban ezt a fajta szemléletet. Elsajátítani ezt a gondolkodásmódot.

Mi ez az ajándék?

Mit jelent: „Ha ismernéd Isten ajándékát!” Mi ez az ajándék? Ez az, amire az asszony vágyott. Ez az ajándék az, amire mindegyikünk vágyakozik. Csak abban a pillanatban, amikor megkapjuk ezt az ajándékot, meg is ijedünk. Itt a probléma.

Ijesztő az ember számára,

ha fölismeri azt, hogy őt szereti az Isten, mert ez az ajándék.

Az, hogy szeret az Isten, ez valóban ijesztő a számunkra,

mert ha az ember ezt igazából el is fogadja, akkor ez azt jelenti,

hogy ezt a szeretetet tovább kell adni, szeretni kell a másik embert.

Foglalkoztam már ezzel a kérdéssel, hogy mi is ez az isteni ajándék, amit így mondunk, hogy *kegyelem*. Ha fölismernéd, megismernéd Isten kegyelmét. Mi is ez a kegyelem? Az, hogy az Isten szeret. De ehhez nagyon sokat hozzátesz, ha a latin szóból indulunk ki. Latinul a

kegyelem: „grácia.” Ebben a szóban rejtőzködik a magyar nyelvben is használatos szó, a grátisz, ami azt jelenti, hogy ingyenes. Ez a grácia, ez a kegyelem ez egy olyan ajándék, ami valóban ajándék, mert az ajándék attól ajándék, hogy ingyenes. Nem azért adok, hogy viszonzózzák. Nem véletlenül beszél Jézus arról, hogy azokat hívjátok meg az asztalotokhoz, akik nem tudják azt viszonzni, a szegényeket, a kiszolgáltatottakat, a nyomorultakat. Ennek van értelme. Ha másokat hívtok meg, akiknek az lesz a legfőbb gondjuk, hogy hogyan tudják ezt úgy viszonzni, hogy még egy kicsit fölül is múlják, akkor az egymással való versengésről van szó. Önmutogatásról. Szó sincs az életnek erről a magától értetődő lendületéről.

A kegyelem a magától értetődő lendület! Feltétel nélküli!

Nem azért szeretem a másikat, mert várom a viszonzást,
hanem azért szeretem, mert erre kaptam felhatalmazást.
Fölsimítottam, hogy az Isten engem is szeret
minden gyarlóságom, gyengeségem ellenére!
Ezt tovább kell adni. Ezt a szemléletet tovább kell vinni.
Ez változtat meg engem is. Ez változtatja meg a környezetemet is.
Ez változtatja meg a világot.

Ez a mai üzenet nagyon egyszerű módon segít ennek a megértésében. Hiszen amikor az ember felfogja ezt az ajándékot, vagy megsejti, akkor nem is arról van szó, hogy megérti. Nem értjük, dehogyan értjük. Miért? Honnan értenénk, hogy az a másik szeret? Érthető? Dehogyan érthető. Ki érti azt, hogy az a másik miért szereti őt? Elhisszük magunkról, hogy azért, mert olyan szeretetre méltó vagyok? Ugyan. Annyiszor becsapjuk egymást. Annyiszor félrevezetjük egymást. Annyiszor viselkedünk úgy, hogy az a másik lekötötte legyen. Meg akarjuk hódítani a másikat, hogy úgy viselkedjünk, hogy csak szeretni lehessen bennünket. Játék, egy ügyes játék. Bent van az életben. Minden gondunk, bajunk ebből a játékból származik. Értjük? Dehogyan értjük. Ki érti azt, hogy miért szeret engem az Isten? Olyan szeretetre méltó vagyok? El ne higgyük. Ne legyünk beképzelték. Viszont egy biztos.

Ha az ember rádöbben arra, hogy valakinek ő fontos, valaki őt szereti,
akkor ő maga megváltozik. Kinyílik az élet.
Van értelme az életének, mert valakinek fontos.

***A mai vasárnap üzenete három aprócska mozzanatot villant föl,
hogy megsejtsük, mi a kegyelem.***

Egy vad fa.

Ha beültetnek egy szemet, egy nemes hajtást, a fa ugyanaz, de finom, ízes gyümölcsöt terem. Pedig csak egy oltóágat ültettek bele. **Kegyelem!** A gyümölcsöikről ismeritek meg őket. Ha én ezt a kegyelmet megkapom, akkor ízes gyümölcsöt hozok.

Az asszony.

Még gyerekkoromban láttam, amikor nagymamám este elkészítette a kenyérhez valót. Beletette a csipetnyi kovászt, még dunnával is letakarta, hogy melegen legyen, meg ne fázzon a tészta. Reggel el kellett vinni a pékségbe. Délután már mehettem a finom, illatos kenyérért. Amíg az asszony bele nem teszi azt a csipetnyi kovászt, addig sose lesz belőle kenyér. Sose lesz belőle ízes falat. Az életünk akkor lesz a másik ember számára táplálék, ha a mi életünkbe ez a csipetnyi isteni ajándék, ez **a kegyelem** belekerül. Valamit megsejtünk abból, hogy az Isten szeret bennünket.

A fény.

Mekkora ajándék a szemünk. De semmire se tudjuk használni a szemünket addig, amíg nincs fény. A sötétben nem tudjuk használni a szemünket. A fény a fontos. Tud fényképezni a szemünk. Ha nincs fény, nem történik semmi. Nem látunk. Isten ajándéka. ***Kegyelem!***

***Miről van szó? Erről az ingyenes jótéteményről,
erről az ajándékról, erről a kegyelemről:
hogyan az Isten szeret.***

Jézus Jákob kútjánál.***Jézus elfáradt.***

Jézus nem azért fáradt el, - ahogy hallottuk, - mert Palesztinában meleg van és nehéz a gyaloglás. Lelki értelemben fáradt el Jézus. Jár utánunk és elfáradt az utánunk járásban, mert mindenkit meg akar menteni. Erre akar utalni ez az ingyenes jótétemény.

Jézus szomjas.

Ahogy hallottuk, az Én szomjam az, hogy megmentsem ezt az asszonyt. Szeretetet akart ettől az asszonytól. Azt akarja, hogy fölfogja, hogy értse meg, hogy őt szeretik. Amikor megsejtette ez az asszony, akkor abban a pillanatban ő a szeretet hordozójává lett. Szomjas Jézus a mi szeretetünkre, amit aztán egymásnak adunk tovább.

Jézus éhes.

Az Isten akaratát akarja teljesíteni. Nem arra volt szüksége, amit az apostolok vásároltak. Az csak a Teste fenntartására volt fontos. Jézus éhes az Isten akaratának a megjelenítésére ebben a világban.

Testvérek!

Nagyon, de nagyon fontos a mai vasárnap üzenete.

Az első vasárnapon az ördögi praktikákkal próbáltunk leszámolni. Be akar csapni bennünket az isten nélküli világ.

A második vasárnapon arról volt szó, hogy az Isten akarata a legfontosabb. Bárcsak fölsismernénk és teljesítenénk.

A mai, harmadik vasárnapon, ha valamit megsejtünk ebből az isteni ajándékból, ebből, hogy az Isten szeret bennünket, akkor megváltozik az életünk. Gyümölcsöt hozunk, táplálék, kenyér leszünk egymás számára és láttatjuk egymásnak azt, hogy mi az érték és mi a nem érték. Mi a fontos és mi a nem fontos.

***Kinyílik egy új életnek a lehetősége!
Örüljünk ennek!***

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Azt kérem a Testvérektől, hogy ezeket a nagyon egyszerű igazságokat engedjük közel a szívünkhöz. Azt tapasztalom, hogy az embereknek az ilyen egyszerű igehirdetés ez nem kell, hanem ilyen fellegekben járó, szellemi gyönyörködésekben járó, aztán semmi gyümölcse nincs. Rendkívül fontos, hogy az ember gondoljon erre, mert az élet az egyszerű gesztusokból áll. Nem lehet igéretekből élni.

+ Á L D Á S +